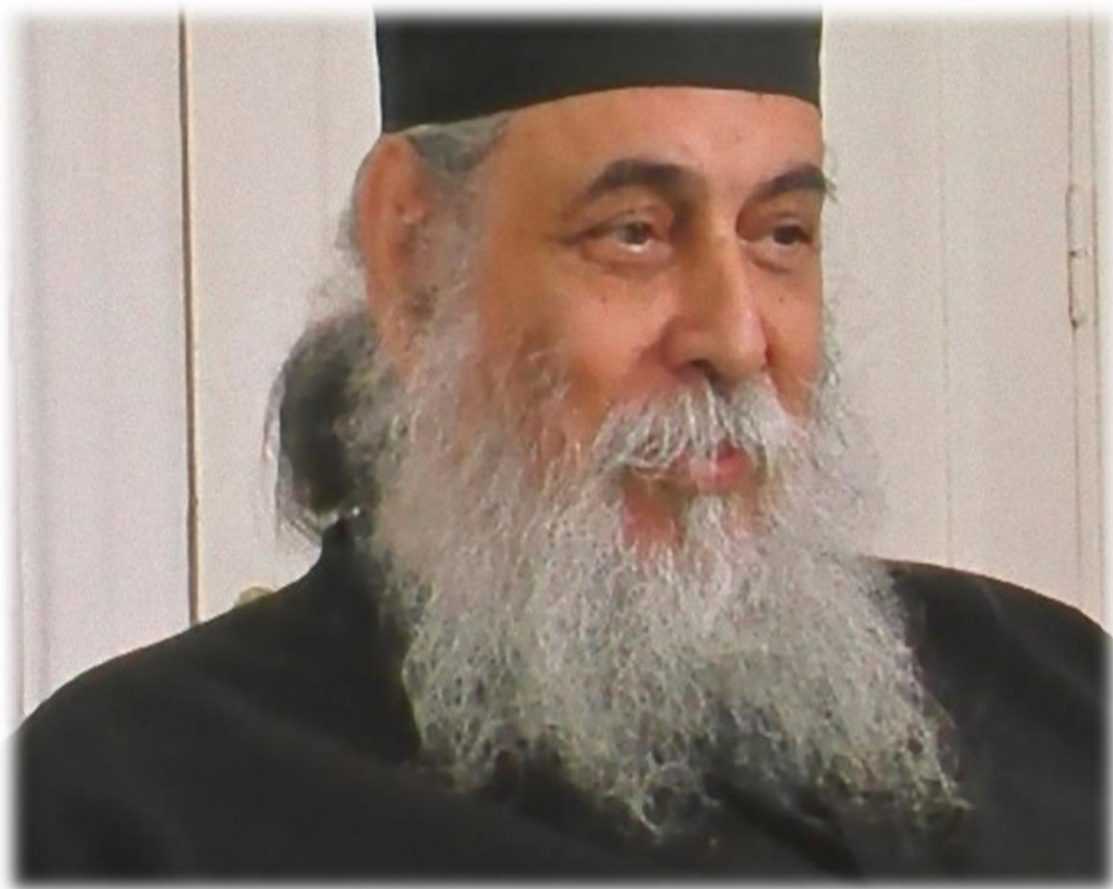

Περί μετανοίας.

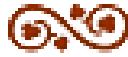
Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Μετάνοια.

Ο πρώτος λόγος του Κυρίου, καθώς άρχισε το κήρυγμά του, ήταν «μετανοείτε και πιστεύετε εν τω Ευαγγελίω» (Μαρκ. 1:15). Δεν είπε “μετανοήσατε” αλλά είπε “μετανοείτε”, πράγμα που σημαίνει ότι η μετάνοια είναι για όλους μας υπόθεση ζωής ολοκλήρου. Γι’ αυτό και ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς στην ομιλία του κατά την Παραμονή των Φώτων λέγει, ότι η μετάνοια είναι «και αρχή και μεσότης και τέλος της των Χριστιανών πολιτείας». Και όσο πιο πολύ κανείς αισθάνεται την αμαρτωλότητά του, τόσο και μετανοεί καλύτερα και περισσότερο. Και γι’ αυτό βλέπουμε αυτό το μεγάλο σημείο – μυστήριο μπορεί να πει κανείς – στη ζωή των Αγίων, οι οποίοι ενώ έχουν φθάσει πολύ κοντά στον Θεό, όμως έχουν μία πραγματική μετάνοια, ένα πνεύμα μετανοίας το οποίο μας εκπλήσσει, διότι εμείς βλέπουμε την αγιότητα της ζωής τους αλλά και την άκρα ταπείνωση και την μεγάλη μετάνοιά τους.

Έργο του Χριστιανού διαρκές είναι η μετάνοια. Και έργο του Μοναχού διαρκές είναι η μετάνοια. Γι' αυτό, πατέρες, ήλθαμε και εδώ στην έρημο, για να κάνουμε υπόθεση της ζωής μας την μετάνοια. Το κύριο έργο μας είναι αυτό· όλα τα άλλα είναι δευτερεύοντα. Και μόνον όταν όλα τα άλλα εντάσσονται σε αυτό το κύριο έργο της μετανοίας έχουν σκοπό και νόημα.

Εχθές δώσαμε με την Χάρη του Θεού τα διακονήματα. Αυτά τα πήραμε, για να είναι και αυτά μία οδός μετανοίας, ένας τρόπος με τον οποίο εν τω διακονήματι θα εκφράζουμε την μετάνοιά μας και θα προσπαθούμε δια της ευλαβούς ασκήσεως του διακονήματος να βιώνουμε το γεγονός της μετανοίας.

Γι' αυτό θα ήθελα σήμερα να παρακαλέσω τον Θεό να μας φωτίσει όλους, ποτέ να μη φεύγει από τον νου μας αυτό το οποίο ετόνισα, ότι κύριο έργο μας είναι η μετάνοια. Και κάθε ημέρα να είναι βαθύτερη η μετάνοια, πληρέστερη η μετάνοια, πιο ευάρεστη στον Θεό η μετάνοια. Έχει απύθμενο βάθος η μετάνοια. Και όσο μετανοεί κανείς, τόσο αισθάνεται την ανάγκη ότι και περισσότερο πρέπει να μετανοήσει. Και ο Θεός να μας φυλάξει να μη προσκολληθούμε σε άλλα πράγματα δευτερεύοντα, ακόμα και μέσα στην μοναχική μας ζωή, τα οποία θα μας κάνουν να χάσουμε τον κύριο σκοπό μας και το όραμα της μετανοίας μας.

Γι' αυτό η όλη πολιτεία του μοναχού, και η ενδυμασία του και η συμπεριφορά του και η σιωπή του και η αυτομεμψία του και η εσωστρέφειά του, όλα αυτά είναι δείγματα μετανοούσης ψυχής. Και όταν δεν υπάρχουν αυτά, σημαίνει ότι δεν υπάρχει και η μετανοούσα ψυχή. Και ο μοναχός μπορεί να είναι εξωτερικά μοναχός, αλλά εσωτερικά, εφόσον δεν έχει την μετάνοια, δεν είναι μοναχός.

Γι' αυτό, πατέρες, σας παρακαλώ πολύ, κάνοντας και υπακοή στο κήρυγμα του Σωτήρος μας «μετανοείτε· ήγγικε γαρ η Βασιλεία των Ουρανών» (Ματθ. 4:17), αγωνίζεσθε, και εσείς και εγώ. Να αγωνιζόμαστε και να είμαστε όλοι μας πάντοτε μοναχοί της μετανοίας. Τότε θα ευαρεστούμε τον Θεό, και τότε και η αδελφότης μας θα είναι μία

μετανοούσα αδελφότης, και τότε θα έχει και την Χάρη του Θεού η αδελφότης μας, και τότε θα βοηθήσει και τον κόσμο.

Διότι δεν πρόκειται εμείς οι μοναχοί να βοηθήσουμε τον κόσμο ούτε με τις ομιλίες ούτε με τα βιβλία ούτε με τίποτε από αυτά. Με την μετάνοιά μας θα τον βοηθήσουμε. Αν εμείς μετανοούμε μυστικά, ο Θεός θα ευλογεί και θα ενισχύει. Και θα βοηθεί και τους άλλους ανθρώπους, οι οποίοι και αυτοί περιμένουν από εμάς αυτό το πράγμα, το παράδειγμα της μετανοίας. Γι' αυτό και οι Ιεροί Κανόνες λέγουν, ότι Μοναχός είναι εκείνος ο οποίος «στηλογραφεί» στον κόσμο, δηλαδή δείχνει το παράδειγμα της μετανοίας (μγ' κανών της ΣΤ' Οικ. Συνόδου).

Εάν σήμερα ο κόσμος δυσκολεύεται να πλησιάσει τον Χριστό, δυσκολεύεται διότι του λείπει η μετάνοια. Εάν σήμερα οι θεολόγοι μας – τινές εκ των θεολόγων – βλέπουμε ότι δεν μπορούν να συλλάβουν το βαθύτερο νόημα της Ορθοδόξου θεολογίας, αυτό οφείλεται στο ότι επίσης λείπει η μετάνοια. Εάν η Εκκλησία δεν έχει τόσο αποτελεσματική παρουσία στον κόσμο, αυτό οφείλεται στο ότι οι άνθρωποι της Εκκλησίας δεν είμαστε άνθρωποι της μετανοίας.

Γι' αυτό λοιπόν το κήρυγμα του Κυρίου μας δεν είναι μόνο γι' αυτούς που είναι εκτός της Εκκλησίας, αλλά είναι και για μας που είμαστε μέσα στην Εκκλησία και μέσα στον Μοναχισμό. Ο Κύριος περιμένει από όλους μας αυτήν την πιο ευάρεστη σ' Αυτόν και πιο πλήρη μετάνοια.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές του Τριωδίου και περί αρετών (των ετών 1981-1991) Γ'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2017, σελ. 215.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>